Гечо, име мъжко — гечов, а, о, — и (чт). у гечови

Гечовица жена на геча. — гечовичин, а, о, — и (чт).

Геша име на жена — гешин, а, о, — и (чт)

Гешо име на мъж. — гешов, а, о, — и (чт)

Гешовица жена на гешо. — гешовичин, а, о, — и (чт)

Ги, застар. лич. мн. вин. вм. их. Да ги питам, да ги видя. употребява се мъстно. (Враца) и вм. дат. с'прилорение ги м. в'начало. вм. да им кажа: да ги кажа.

Гиб (чт) в. сгиб, гъска.

Гибам гл. дл. 1) бутам, не гибайте бутай. 2) мъстно ~~сам държ~~. вичай, земай в. чъм. 3) оставям, прибрацам листове на книга. (стар. чорс. 4) мърдам, навам, движа се. 5) мъмря, гъмча, гадя, кора: не гибай майко, що се сваш. М. 121.

Гибам се

Гибаница (чт) мърданица, навалица; шумява; навалица.

Гибанье (то) от гибам.

Гибан, а, о, — и (чт) бутан, разгъван; мъмрен.

Гибел (чт) пречка изкаквам се: бачко виноро — да пиеше горе, да преде гибеле, да изпее, да снове. З. 303

Гибел, е, о, — и (чт) 1) що е на загиване, на пропадане: тъмсе вмръдаха само изколко шубрътки гоми и изколко гибели житарски. т. 7бд. 2) що причинява гибел, пагубен.

Гибел, е, о, — и (чт) 1) що е на загиване, на пропадане: тъмсе вмръдаха само изколко шубрътки гоми и изколко гибели житарски. т. 7бд. 2) що причинява гибел, пагубен.

Гибел се гл. възв. в. сгибвам се, сгъвам, свивам се

Гибел (чт) пречка изкаквам се: бачко виноро — да пиеше горе, да преде гибеле, да изпее, да снове. З. 303

Гибелен, е, о, — и (чт) 1) що е на загиване, на пропадане: тъмсе вмръдаха само изколко шубрътки гоми и изколко гибели житарски. т. 7бд. 2) що причинява гибел, пагубен.

Гибел се гл. възв. в. сгибвам се, сгъвам, свивам се

Гибел (чт) пагубен; пъстрен, бъдещ; гибел.

Гибия гл. срд. в. гиня.

Гибък, бка, о, — и (чт) в. гъвкав, огъвлив.

Гивгир (чт) 1) каменно здание с'свар градено. 2) римска сводна или тъмна кръгла затворена или в. кевгир. 2) куба, свод, труло

Гивгирлия (та) квща гивгирлия, каменна, куделия. Едно дърво дворово, на върхото си имаше сараи варакли, покрити му Гивгирлия. М. 177. Довершоа грехом го искарва от гогердъмник, гъвгабермиця.

Гивеч (чт) 1) пръстен или мъдъ сад в'който пурят очъ в. В. Мачел: накладох си един гивеч. 2) пояс пръстен или мъдъ сад в'който готвят гозба, месят месо или друго постно ядно на фурната: Опасох си един гивеч. 3) вид гозба така наричана: корукия гивеч, или гивеч с'дъгорди. Всяка риба може да е гиле гивеч Гк. 41.

Гивръчкам, чкам

Гивръчувам гл. учч и усл. Чъпам, чъпцувам, пръцувам, пръкацувам, кимцувам.

Гивръчувам се гл. възв. от гивръчуувам.

Гивръчуня гл. св. от гивръчуувам.

Гивръчуня се гл. възв. при другите значения, и тъ още и значението то вам се изтъркам се.

Гигел (чт) название на мъстност то долу от Враца в'рязката чъм Дрдово, дето се пръвдъ се селила Враца.